ποὺ θριαμβεύει στὸ Μπροντγουαίη. Ἦταν ἕνα πολυ ὤμορφο παιδί, καί, δῶ ποὺ τά λέμε, ἦταν λιγάκι ἀνόητος, ὅπως ὅλοι οἱ ὤμορφοι ἄνδρες! Μά κείνη τὴν ἐποχὴ αὐτὸ δὲν μ' ἐνδιέφερε καθόλου. Ἀγαποῦσα τὸν Μάλμπορ τόσο πολύ, ποὺ δὲν μποροῦσα νά κοιμηθῶ τὴ νύχτα ἀπὸ τὴ σκέψι του. Οἱ γονεῖς μου ποὺ μ' ἔβλεπαν διαρκῶς ἀφηρημένη, ἄρχισαν ν' ἀνησυχοῦν γιά τὴν ὑγεία μου. Μὲ πῆγαν λοιπὸν σ' ἕναν γιατρὸ γιά νά μ' ἐξετάση. Ἀλλά, φυσικά, δὲν μοῦ βρῆκε τίποτε.

»—Ἤ μὴς "Αν, τοὺς εἶπε, εἶνε πολὺ καλὰ στὴν ὑγεία της. Μα πρέπει γρήγορα νά παντρευθῆ.

»—Θὰ πάρω τὸν Μάλμπορ, δήλωσα κατηγορηματικα στοὺς γονεῖς μου. Ἀγαπιόμαστε καὶ θὰ ζήσουμ' εὐτυχισμένοι.

»Ἐκεῖνοι ὅμως εἶχαν πολὺ διαφορετικὴ γνώμη γιά τὴν ἀποκατάστασί μου:

»—Ὁ Μάλμπορ, μοῦ εἶπαν, εἶνε καλός, μά εἶνε πολὺ νέος ὁ κόμη. Γι' αὐτὸ θὰ σὲ παντρέψουμε μὲ τὸν μίστερ Κέλερ, τὸν πλούσιο ἔμπορο τῆς συνοικίας.

»Ἐγὼ ὅμως δὲν τὸν ἤθελα τὸν Κέλερ αὐτὸν οὐτε ζωγραφιστό. Ἀναγκάστηκαν τότε νά ψάξουν γιά νά μοῦ βροῦν ἕναν ἄλλο γαμπρό. Συγχρόνως μοῦ πέρασε ἀπὸ τὸ νοῦ ἡ σκέψι νά δοκιμάσω τὸν Μάλμπορ ἂν μ' ἀγαπάει πραγματικά. Μιὰ μέρα λοιπὸν ποὺ τὸν συνάντησα, τοῦ εἶπα μὲ λυπημένο ὕφος ὅτι θὰ παντρευόμουν. Τὸν εἶδα ὅτι ἀναστατώθηκε κι' ἔφυγε σὰν τρελλὸς ἀπὸ κοντά μου. Ὅταν ξαναγύρισε, βαστοῦσε ἕνα πιστόλι στά χέρια του.

—Θέλω νά σκοτωθῶ μπροστά σου, μοῦ εἶπε, γιατί δὲν μπορῶ νά ζήσω χωρὶς ἐσένα!

»Καὶ στήριξε τὸ πιστόλι στὸν κρόταφό του. Ἐγὼ φοβήθηκα τόσο πολύ, ὥστε λιποθύμησα ἀπὸ τὸν τρόμο μου. Ὅταν συνῆλθα, βρῆκα δίπλα στὸ κρεββάτι μου τὸν Μάλμπορ! Αὐτὸ μοῦ φάνηκε παράξενο:

»—Ὥστε δὲν σκοτώθηκες; τὸν ρώτησα.

»—Τί κουτὸ κορίτσι ποὺ εἶσαι! μοῦ ἀπάντησε γελῶντας. Δὲν εἶδες λοιπὸν ὅτι τὸ πιστόλι ἦταν ἄθειο κι' ὅτι ἤθελ' ἁπλῶς νά σέ φοβίσω; Κι' ἔπειτα νομίζεις ὅτι μπορεῖ τόσο εὔκολα κανείς ν' αὐτοκτονήση;

»Ἔνοιωσα ἀμέσως τόση ἀηδία μέσα μου γι' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο, ὥστε τὸν συχάθηκα καὶ δὲν θέλησα νά τὸν ξαναδῶ. Μ' ἀπὸ τότε ἔχω συχαθῆ καὶ τὸν ἔρωτα. Ὅταν ἀκούω νά μοῦ μιλᾶν γι' ἀγάπη, θυμᾶμαι χωρὶς νά τὸ θέλω τὸν Μάλμπορ καὶ μὲ πιάνει μιὰ τέτοια λύσσα, ποὺ μοῦ ἔρχεται νά πνίξω τὸν ἄνθρωπο ποὺ λέει ὅτι μὲ λατρεύει.

»Αὐτὸ εἶνε τὸ μυστικό μου, κύριε δημοσιογράφε, καὶ γι' αὐτὸ φοβᾶμαι τὸν ἔρωτα. Ἂν μοῦ ζητοῦσατε λίγα λεπτὰ τῆς ὥρας ἀκόμη ἐκείνη τὴ μέρα τῆς συνεντεύξεώς σας, ἴσως θὰ μποροῦσα νά σᾶς τὸ ἔλεγα. Τώρα ὅμως δὲν θὰ τὸ μάθετε ποτέ. Καὶ γι' αὐτὸ σᾶς παρακαλῶ να μὴν ἐπιμένετε. Καταλάβατε;»

ΑΝ ΧΑΡΝΙΕΡ

ΤΑ ΕΞΥΠΝΑ

ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

Ἡ κυρία (μὲ πικρία, ὕστερα ἀπὸ ἕνα καυγαδακι μὲ τὸν ἄνδρα της).—Καμμιὰ φορὰ ὁ ἄνδρας μου μὲ μεταχειρίζεται σὰν νά ἤμουνα ἡ ὑπηρέτριά του.

Ἡ ὡραία ὑπηρέτρια (μὲ λεπτὸ χαμόγελο).—Δὲν μπορῶ νά πῶ τέτοιο πρᾶγμα!...

* * *

Μεταξὺ φιλενάδων:

—Ὁ ἀρραβωνιαστικός μου, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ μὲ γνώρισε, μὲ βρῆκε ὤμορφη, θελκτική, χαριτωμένη...

—Καὶ θὰ κάνης ἄντρα σου ἕναν ἄνθρωπο ὁ ὁποῖος ἀπὸ τωρα ἀρχίζει νά σοῦ λέη...ψέμματα;

* * *

Εὐσεβὴς πόθος:

Ἐκείνη.—Κι' ἂν τυχὸν βρεθῶ μακρυὰ σου, ἀγάπη μου θὰ μ' ἀγαπᾶς;

Ἐκεῖνος.—Τότε ἀκριβῶς θὰ σ' ἀγαπῶ σαν τρελλός!

* * *

Στὸ σχολεῖο. Μάθημα ὑγιεινῆς.

Ὁ δάσκαλος.—Τὰ γέλια τί προκαλοῦν στὸν ἄνθρωπο;

Ὁ μαθητής.—Τὸ πάχος, κύριε.

Ὁ δάσκαλος.—Καὶ τὸ πάχος, τί προκαλεῖ;

Ὁ μαθητής.—Τὰ γέλια τῶν ἄλλων!...

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Δὲν μπορῶ να καταλάβω τὴ δύναμι τοῦ ἔρωτος, τοῦ ἔρωτος σας. Γιατί, καθώς ξέρω, ἔρωτα ὀνομάζουν μιὰ ἰδιοτροπία ὀλίγων ἡμερῶν, μιὰ πρόσκαιρη ἕνωσι, ποὺ δὲν ἔχει κανένα ἰσχυρὸ δεσμό, ἕνα αἴσθημα μᾶλλον ταπεινό, μιὰ ψυχρὴ συνήθεια, μιὰ φωμαντικὴ φαντασιοπληξία, ἕναν πόθο, τὸν ὁποῖο γρήγορα διαδέχεται ἡ ἀηδία.

Βολταίρος

* * *

Ὁ ἔρωτας εἶνε τὸ μεγαλείτερο ἀγαθό, ποὺ ἔδωσε ὁ Θεὸς στοὺς θνητούς.

Λαμαρτῖνος

* * *

Ὁ ἔρωτας δὲν μπαίνει διὰ τῆς βίας στις καρδιές. Φενελῶν

* * *

Σαν τὴν πεταλοῦδα, ποὺ μετὰ ἀπὸ τὸ ἕνα λουλοῦδι στὸ ἄλλο, ἔτσι κι' ὁ ἄνδρας πλησιάζει πότε τὴ μιὰ καὶ πότε τὴν ἄλλη γυναῖκα. Γιὰ τὸν ἄνδρα ὁ ἔρωτας δὲν εἶνε λατρεία, ἀλλὰ ἕνα γοητευτικὸ παιχνίδι. Ὁ ἄνδρας, χωρὶς νά τὸν κατηγορήσουμε γι' αὐτό, ἀγαπᾶ, περνᾶ καὶ ξεχνᾶ. Γιὰ τὴ γυναῖκα ὅμως ὁ ἔρωτας εἶνε ἕνα μεγάλο δράμα, τὸ ὁποῖο ἀναποδογυρίζει τὴν ὕπαρξί της. Παραδίνεται στὸ πανηγύρι τῆς ἀγάπης καὶ παραδίνει κι' ὁλόκληρη τὴ ζωή της.

Κόμησσα ντὲ Τραμαρ

* * *

Ἡ ἐνασθησια τῶν κοριτσιῶν εἶνε ἕνας πόθος ἀόριστος, ρεύστος καὶ διαχυτός. Ἀπ' αὐτὸν πηγάζει τὸ μυστηριῶδες θέλγητρο, ποὺ ἔχει τὸ θῆλυ, πρὶν γίνει τελεία γυναῖκα, πρὶν γνωρίσει τὸν ἄνδρα.

Μ. Γόρκυ

* * *

Στὸν ἔρωτα, ὅπως καὶ στὴ μαγειρική, ἡ νοστιμάδα ἐξαρτάται ἀπὸ τὸ...ἀλατοπίπερο! Α. Μισσὲ

* * *

Ἡ γυναῖκα δὲν μπορεῖ νά ξέρη ἂν ἀγαπᾶ πραγματικῶς ἕναν ἄνδρα, πρὶν τοῦ παραδοθῆ. Αὐτὸ εἶνε μιὰ ἀλήθεια τρομερή, ἀλλὰ ἀλήθεια πάντα. Α. Λουμᾶς

* * *

Στὸν ἔρωτα ποτὲ κανεὶς δὲν ξέρει ἂν εἶνε κύριος ἢ σκλάβος. Α. Κέντ

* * *

Ἡ νύχτα εἶνε τὸ βασίλειο τῶν νυχτερίδων, τῶν κλεπτῶν καὶ τῶν γυναικῶν.

Ντιντερὼ

* * *

Ποιος μπορεῖ νά καταλάβη τὶς γυναῖκες; Τὸ χαμόγελό τους διαψεύδει τὸ βλέμμα τους κι' ὁ τόνος τῆς φωνῆς τους ἀναιρεῖ τὶς ὑποσχέσεις τους. Ἡ γυναῖκες ἄλλοτε μαντεύουν καὶ τὶς πιὸ ἀπόκρυφες ἰδέες μας κι' ἄλλοτε πάλι προσποιοῦνται ὅτι δὲν καταλαβαίνουν καὶ τὰ πιὸ ἁπλᾶ πράγματα. Λερμοντὼφ

* * *

Στὸν ἔρωτα ἡ καλωσύνη φωτίζει, ἀλλὰ δὲν θερμαίνει. Μοιάζει, δηλαδή, στὴν περίπτωσι αὐτή, μὲ τὸν χειμωνιάτικο ἥλιο. Α. Κάρ

* * *

Ὁ ἔρωτας στὴν καρδιὰ ἑνὸς ἀνδρὸς εἶνε μεγάλο φορτίο.

Β. Οὔγκω

* * *

Πρέπει να παραδεχτοῦμε ὅτι πραγματικὰ εἶνε πολὺ μεγάλη ἡ ἀδυναμία τῶν γυναικῶν, ἀφοῦ ἐπὶ αἰῶνες τώρα τὴν ἐκμεταλλεύονται οἱ ἄνδρες, χωρὶς νά ἐξαντλεῖται. Γ. Σάνδη

* * *

Ἡ ἀρετὴ τῆς ἄσχημης γυναίκας εἶνε πλασμένη ἀπὸ τὸ μίσος τοῦ ἀσθένεια ἐναντίον τῆς ὠμορφιᾶς! Σαίξπηρ

* * *

Ὁ ἔρωτας εἶνε μιὰ συνεχὴς καὶ ἀδιάσπαστη ἀλυσίδα ἀπάτης καὶ παρεξηγήσεων. Ἡ γυναῖκα εἶνε θῦμα τοῦ ἀνδρός, ὁ ἄνδρας τῆς καρδιᾶς του θῦμα, ἡ καρδιὰ τῶν αἰσθήσεων καὶ ἡ αἰσθήσεις, τέλος, θῦμα τῶν νόμων τῆς φύσεως. Ἑτὲν Ρέβ

* * *

Δὲν ὑπάρχει φριχωδέστερο ἔγκλημα γιὰ τὸν ἄνδρα ἀπὸ τὸ νά περιφρονῆ καὶ νά κακολογῆ τὶς γυναῖκες.

Ἰνδικὸ Ρητό

* * *

Ἡ ἕνωσις τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς χωρὶς ἔρωτα, εἶνε τὸ πιὸ φρικτὸ τερατούργημα, γιατί ἀντιτίθεται στὴ φύσι καὶ στοὺς νόμους της.

Ἰνδικὸ Ρητό

* * *
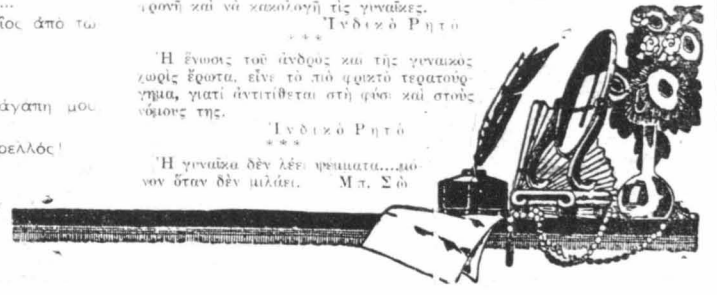
Ἡ γυναῖκα δὲν λέει ψεύματα...μόνον ὅταν δὲν μιλάει. Μπ. Σῶ